

atq; oblata sibi charitatis subsidia, nulla proorsus mercede, de accepta fideliter colligendi facultas datur, ut tandem coelestes hos Ecclesiae thesauros non ad quatuor sed ad pietatem exerceri omnes uere intelligant.

sessio 6.

(14)

Doctrina de sanctiss. Sacrificio Missae, publicata in Sessione VI. s. Conc. Tridentini sub S. D. N. Pio PP. III die XVII mensis Septemb. 1562

Sacrosancta, Oecumenica, et generalis Tridentina Synodus in Spu sancto legitime congregata praesidentibus in ea eisdem Apost. Legatis: Ut uetus, absoluta, atque omni ex parte perfecta de magno Eucharistiae mysterio in sancta Catholica Ecclesia fides, atq; doctrina retineatur, et in sua puritate propulsatis erroribus, atq; haeresibus, conseruetur: de ea quatenus uerum, et singulare Sacrificium est, Spiritus sancti illustratione edocta, hac, qua sequuntur, docet, declarat et fidelibus populis praedicanda decernit

Caput Primum

Quoniam sub priori testamento (teste Apostolo Paulo) propter Levitici sacerdotij imbecillitatem, consummatio non erat: oportuit (Deo patre misericordiarum ita ordinante) sacerdotem alium secundum ordinem Melchisedech, surgere Dominum nostrum Iesum Christum, qui posset omnes, quot quot sanctificandi essent, consummare, et ad perfectum adducere. Is igitur Deus et Dominus noster, et si semel se ipsum in ara crucis, morte intercedente Deo Patri oblatus erat, ut aeternam illis redemptionem operaretur

quia tamen per mortem sacerdotum eius extinguendum non
erat in cena nouissima, qua nocte tradebatur, ut dilecta
sponsa sua Ecclesia uisibile (sicut hominum natura exigit)
relinqueret sacrificium, quo eruentum illud semel in cruce
peragendum, representaretur: eiusque memoria in finem usque
seculi permaneret, atque illius salutaris uirtus in remissione
eorum, quae a nobis quotidie committuntur, peccatorum appli-
caretur: sacerdotem secundum ordinem Melchisedech se in
aeternum constitutum declarans, Corpus, et Sanguinem suum
sub speciebus panis et uini Deo Patri obtulit. ac sub earundem
rerum symbolis Apostolis (quos tunc noui testamenti sacer-
dotes constituebat) ut sumerent, tradidit: et eisdem, eorumque
in sacerdotio successoribus, ut offerrent, praecipit, per haec
uerba Hoc facite in meam commemorationem, uti semper
Catholica Ecclesia intellexit, et docuit. Nam celebrato ueteri
Pascha, quod in memoria exitus de Aegypto multitudo filio-
rum Israel immolabat, nouum instituit Pascha, seipsum ab
Ecclesia per sacerdotes sub signis uisibilibus immolandum, in
memoriam transitus sui ex hoc mundo ad Patrem: quando
per sui sanguinis effusionem nos redemit, eripuitque de pote-
state tenebrarum, et in regnum suum transtulit. Et haec quidem
illa munda oblatio est, quae nulla indignitate, aut malitia
offerentium inquinari potest, quam Dominus per Malactiam
nomini suo, quod magnum futurum esset in gentibus in
omni loco mundam offerendam praedixit; et quam non
obscure inuuit Apostolus Paulus Corinthiis scribens,
cum dicit non posse eos, qui participatione mensae demo-
niorum polluti sunt) mensae Domini participes fieri,

per

per mensam altaris utrobique intelligens. Haec denique illa est, quae per varias Sacrificiorum Naturae, et Legis tempore, similitudines figurabatur, utpote quae bona omnia, per illa significata, veluti illorum omnium consummatio, et perfectio complectitur

Caput 2^m

Et quoniam in Divino hoc Sacrificio, quod in Missa peragitur, idem ille Christus continetur, et incruente immolatur, qui in ara crucis semel seipsum cruenta obtulit.

Docet sancta Synodus sacrificium istud vere propitiatorium esse, per ipsumque fieri, ut si cum vero corde, et recta fide, cum metu, et reuerentia, contriti, ac poenitentes ad Deum accedamus, misericordiam consequamur, et gratiam inueniamus in auxilio opportuno. huius quippe oblatione placatus Dominus, gratiam, et donum poenitentiae concedens, crimina, et peccata, etiam ingentia dimittit. Una enim, eademque est hostia, idem nunc offerens sacerdotum ministerio, qui se ipsum tunc in cruce obtulit. sola offerendi ratione diuersa. Cuius quidem oblationis (cruenta inquam) fructus, per hanc incruentam uberrime percipiuntur. tantum abest, ut illi per hanc quouis modo derogetur. Quare non solum pro fidelium uiuorum peccatis, poenis, satisfactionibus, et alijs necessitatibus. sed et pro defunctis in Christo, nondum ad plenum purgatis, rite iuxta Apostolorum traditionem offertur

Cap. ut

Et quamuis in honorem, et memoriam sanctorum non nullas interdum Missas celebrare consueuerit, non tamen illis Sacrificium offerri docet. sed Deo soli, qui illos coronauit. Unde nec sacerdos dicere solet Offero tibi Sacrificium

27
Petre, uel Pauli. Sed Deo de illorum uerbis gratias agens
eorum patrocinia implorat, ut ipsi pro nobis intercedere
dignentur in coelis. quorum memoriam facimus in terris

Cap. iiii.

Et cum sancta sancte administrari conueniat, sitq; hoc ipsu'
sanctissimum Sacrificium. Ecclesia Catholica, ut digne, reue-
renterq; offerretur, ac perciperetur, sacrum Canonem multis
ante seculis instituit, ita ab omni errore purum, ut nihil
in eo contineatur, quod non maxime pietatem quandam
redoleat, mentesq; offerentium in Deum erigat. is enim con-
stat, cum ex ipsis Dni uerbis, tum ex Apostolorum traditio-
nibus, ac sanctorum quoq; Pont. p[ro]p[ri]is institutionibus.

Cap. v.

Cumq; natura hominum ea sit, ut non facile queat sine admi-
niculis exterioribus ad rerum Diuinarum meditationem
sustolle: propterea pia mater Ecclesia ritus quosdam, ut
scilicet, quaedam submissa uoce, alia uero elatiore in Missa
pronuntiantur, instituit: ceremonias item adhibuit,
ut mysticas benedictiones, lumina, thymiamata, uestes,
aliaq; id genus multa ex Apostolica disciplina, et traditioe
quo et maiestas tanti Sacrificij commendaretur, et mentes
fidelium per haec uisibilia religionis ac pietatis signa
ad rerum altissimarum, quae in hoc Sacrificio latent
contemplationem excitarentur.

Cap. vi.

Optaret quidem sancta Synodus ut in singulis Missis fi-
deles adstantes non solum spiritali affectu, sed sa-
cramentali etiam Eucharistiae perceptione comunicaret
quo ad eos sanctissimi huius Sacrificij fructus uibe-
rior perueneret. Nec tamen si id non semper fiat propte-

rea

rea Missas illas in quibus solus sacerdos sacramentaliter
 comunicat, ut privatas, et illicitas damnat, sed probat atq;
 adeo comendat. Si quidem illae quoq; Missae vere communes
 censeari debent: partim, quod in eis populus spiritualiter
 comunicet, partim vero, quod a publico Ecclesiae munifero non
 pro se tantum, sed pro omnibus fidelibus qui ad Corpus Chri-
 sti, pertinent, celebrentur

Cap. vii.

Monet deinde sancta Synodus praecipuum esse ab Ecclesia sa-
 cerdotibus ut aquam uino in Calice offerendo miscerent:
 tum quod Christum Dominum ita fecisse credatur, tum et
 quia e latere eius aqua simul cum sanguine exierit,
 quod sacramentum hae mystionis recolitur, et cum aqua
 in Apocalypsi B. Joannis populi dicantur, ipsius populi
 fidelis cum Capite Christo, unio representatur

Cap. viii.

Ceteri Missa magnam contineat populi fidelis eruditionem
 non tamen expedire visum est Patribus, ut uulgari partem
 lingua celebraretur. Quamobrem, retento ubiq; cuiusq; Ecc.
 antiquo, et a s. Rom. Ecclesia, omnium Ecclesiarum ma-
 tre, et magistra, probato ritu; ne oves Christi esuriant,
 ne ue paruuli panem petant, et non sit qui frangat eis
 Mandat sancta Synodus Pastoribus, et singulis curam
 animarum gerentibus, ut frequenter inter Missarum ce-
 lebrationem uel per se, uel per alios, ex his quae in Missa
 leguntur, aliquid exponant, atq; inter caetera sanctum
 huius Sacrificij mysterium aliquod declarent. diebus
 praesertim Dominicis, et festis

Caput viii

Quia uero aduersus ueterem hanc in sacrosancto Euangelio
Apostolorum traditionibus, sanctorumq; Patrum doctrina
fundatam fidem hoc tempore multi disseminati sunt errores
multaq; a multis docentur, ac disputantur: Sancta Syno-
dus post multos, grauesq; his de rebus mature habitas
tractatus, unanimi Patrum omnium consensu, quae huic
purissimae fidei, sacraeque doctrinae aduersantur, damnare
et a sancta Ecclesia eliminare, per subiectos hos Canones
constituit

Canon Primus. Si quis dixerit, in Missa non offerri Deo uerum, et pro-
prium Sacrificium, aut quod offerri non sit aliud, q̄
nobis Christum ad manducandum dari. Anathema sit

Can. II. Si quis dixerit illis uerbis Hoc facite in meam comemora-
tionem, ~~Sacrificij in cruce peracti, non autem propitijs~~ Chri-
~~stianis~~ non instituisse Apostolos sacerdotes, aut non or-
dinasse, ut ipsi, aliq; sacerdotes offerrent Corpus et san-
guinem suum. Anathema sit

III Si quis dixerit Missa sacrificij tantum esse laudis, et
gratiarum actionis, aut nudam comemorationem sacri-
ficij in cruce peracti, non autem propitiatorium, uel soli
prodesse sumenti, neq; pro uiuis et defunctis, pro peccatis,
poenis, satisfactionibus, et alijs necessitatibus offerri
debere. Anath. sit

III Si quis dixerit blasphemiam irrogari sanctiss. Christi sa-
crificio in cruce peracto, per Missae Sacrificium, aut illi
per hoc derogari. Anathema sit

V Si quis dixerit imposturam esse Missas celebrari in hono-
rem sanctorum, et pro illorum intercessione apud Deum
obtinenda, sicut Ecclesia intendit. Anathema sit

VI Si quis dixerit canonem Missae errores continere, ideoq;
abrogandum esse. Anathema sit

VII Si quis dixerit Ceremonias vestes, et externa signa, qui-
bus in Missarum celebratione Ecclesia^{Cath.} utitur, irrita
vula impietatis esse magis, q³ officia pietatis Anath. sit

VIII Si quis dixerit Missas, in quibus solus sacerdos sacra-
mentaliter comunicat, illicitas esse, ideoq; abrogandas
Anathema sit.

IX Si quis dixerit Ecclesiae Romanae ritum, quo submissa
voce pars Canonis, et verba Consecrationis proferuntur
damnandum esse, aut lingua tantum vulgari Missam
celebrari debere, aut aquam non miscendam esse uino
in Calice offerendo, eiq; sit contra Christi institutione
Anathema sit

Ad quos Canones respondit R^{mus} Archiep^s Granatae
Anathema illud secundum non placet, in quantum de-
tinuit Christum creasse Apostolos sacerdotes in coena per
illa verba Hoc facite in meam comemorationem. tum
quod extra proprium eius locum (qui est in materia
de Sacramento Pedinis, et sacerdotio, pro sequenti pro-
xima Sessione indicis) definitur. tum etiam quia dif-
ficultas haec non est discussa et disputata per Theologos

nec auditi sunt Patres, qui illam tractare, et sententias
Prætorum Doctorum (quorum multi oppositum non ob-
scure sentiant, inter se conferre, atque examinare
uoluerunt. Et potissimum, quia per ^{illud} multi Patres antiqui
et grauissimi absq[ue] necessitate damnantur. Non item
placeat definiti Christum in cæna se obrulisse, cum sancti
Doctores asseuerent illum semel hoc fecisse

(15)

Decretum de obseruandis, uel euitandis in celebratione
Missæ promulgatum in eadem Sessione. vi. die. 17. Sept. 20

Quanta cura adhibenda sit, ut sacrosanctum Missæ sacrificiū
omni religionis cultu, ac ueneratione celebretur, quibus facile
existimare poterit, qui cogitaret maledictum in sacris liti-
ris eum uocari, qui facit opus Dei negligenter. Quod si
necessario fatemur nullum aliud opus adeo sanctum, ac
Diuinum a Christianis tractari posse, q̄ hoc ipsum
tremendum mysterium, quo uiuifica illa hostia, qua Deo
Patri reconciliati sumus, in altari per sacerdotes quoti-
die immolatur. Satis etiam apparet, omnem operam, et
diligentiam in eo ponendam esse, ut quanta maxima fieri
potest interiori cordis munditia, et puritate, atq[ue] exteriori
deuotionis ac pietatis specie, peragatur. Cum igitur mul-
ta iam, siue temporum uitio, siue hominum incuria, et im-
probitate irrepisse uideantur, quæ a tanti Sacrificii
dignitate aliena sunt, ut ei debitus honor, et cultus ad
Dei gloriam, et fidelis populi adificationem, restituatur.
Decernit sancta Synodus, ut Ordinarij locorum Episcopi
ea omnia